

[Sonja Albrink]

ikke gøre med succes, hvilket erfaringer fra både indland og udland klart viser. Den erhvervspolitiske påvirkning skal i høj grad komme nedefra. Et sådant samarbejde ligger der i erhvervsredegørelsen, og det lægger den også op til. Det er nyt, og vi mener i CD, at den chance bør man udnytte.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal takke ministeren for redegørelsen og sige, at jeg synes, den udgør et godt udgangspunkt for en diskussion om et meget vigtigt område. Jeg skal sige noget om fire punkter, nemlig for det første om nogle forudsætninger for udviklingen mere globalt, for det andet om, hvad erhvervspolitikken kan/skal, for det tredje om, hvorvidt erhvervspolitikken og hensynet til beskæftigelsen kan forenes, og for det fjerde noget om iværksættere.

For det første om det globale: Uanset hvordan vi vender og drejer det, så har vi det bedre materielt set end næsten hele den øvrige del af verden. Det er altså vigtigt, at vi også holder os det for øje, når vi diskuterer erhvervs politik her i landet. Jeg har forstået på statsministeren, at det ikke udgør et problem for os, hvis det er sådan, at få har for meget; bare andre ikke har for lidt.

Men det er jo netop problemet globalt set. Dét er vi i den situation, at få har for meget og mange for lidt, og det er derfor, vi også i erhvervs politisk sammenhæng er nødt til at se på, hvordan vi sikrer, at også andre får så meget, at de er i stand til at få et anstændigt liv, hvad en meget stor del af Jordens befolkning jo ikke er.

Vor opgave og vort udgangspunkt for den erhvervspolitiske diskussion bliver derfor naturligvis også, hvordan vi sikrer, at man i andre lande kan få nogle bedre levevilkår. Og de betragtninger, jeg kommer med på det erhvervs politiske område, skal altså også ses i lyset af denne globale situation.

Hvad kan og skal erhvervslivet så? Ja, også her vil jeg godt starte med nogle forudsætninger. For det er jo rigtigt – som også andre ordførere har været inde på – at de danske virksomheder i virkeligheden som helhed har klarret sig ganske udmærket i de senere år – eksporten er øget – men det er jo ikke ensbetydende med, at den aktuelle udvikling ikke rejser en lang række problemer. Her vil jeg godt tage

to, i virkeligheden kan man næsten sige modsatte eller i hvert fald meget forskellige problemer op.

Det ene er det problem, der rejser sig i kraft af udviklingen i Østeuropa, og det andet er det problem, der rejser sig i kraft af hele udviklingen i Sydøstasien. Og når jeg netop tager disse to problemer op, så er det, fordi Østeuropaudviklingen navnlig bevæger sig ind på det, man kalder de lavteknologiske områder – med al respekt for de virksomheder, der er inden for disse områder – hvorimod vi kan sige, at udviklingen i Sydøstasien faktisk også truer os på noget af det, man kunne kalde vore fremtidsorienterede eller højteknologiske områder.

Først om det første problem: Det har ofte været sagt, at vi skal være med til at fremme handelssamkvemet med Østeuropa, og det er naturligvis rigtigt. Det er måske det allervigtigste, vi kan foretage over for Østeuropa, og meget mere interessant end diskussionerne om våben og NATO – med al respekt for topmødet. Men hvis ikke vi får gjort en indsats, der giver mere materiel udvikling i Østeuropa, så udgør Østeuropa for alvor en trussel. Så er der ikke noget at sige til det, hvis mennesker i Østeuropa bryder op og vandrer mod Danmark. Mennesker i Sverige, der omkring århundredskiftet var truede af hungersnød, udvandrede faktisk også fra Sverige – dengang til Amerika. Det er en helt naturlig ting at gøre, når man er truet på brødet, og det vil man naturligvis også gøre i Østeuropa. Derfor er det fuldstændig afgørende, at vi sætter en udvikling i gang dér. Vi kan alligevel ikke konkurrere på de lavteknologiske områder.

Men én ting, som vi måske alligevel bør tage med i diskussionen, er: Hvordan vil tingene se ud, hvis det er sådan, at vi for alvor ændrer på beskatningen, således at vi får gang i den ressourcebeskatning, som vi jo i allerhøjeste grad mangler? Hele vores vurdering af de lavteknologiske områder, landbrugsområdet osv., er jo klart baseret på de nuværende transportsystemer og den manglende beskatning på disse områder miljømæssigt set, og det kan i virkeligheden godt være, at det, der i dag er helt naturligt med hensyn til eksport af forskellige landbrugsvarer f.eks. fra Østeuropa til Danmark, og som derfor udgør en konkurrence, i det lange løb ikke vil gøre det – ikke så meget på grund af, at timelønningerne stiger, men i